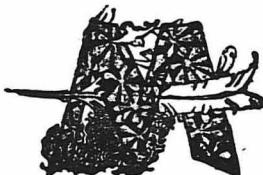

ΑΠΟ ΤΙΣ ΤΡΑΓΙΚΕΣ ΗΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΚΟΠΩΝ

Ο ΦΟΒΟΣ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ

Μιά μυστική έπος τελη του "Εντυχωρ Χίλι στο Βερελίνο. Ή έδικησις της δελφονικής ένες "Αγγλου κατακόκεπου. Τόσο σπίτι της Μπρευτοεστράσσες. Ή φρίκη του "Εντυχωρ Χίλι μπρεστών στο χιμεξφύρτε πτώμα ένθες ζήγνωστε. Ένα χτύπημα στο κεφάλι. Ή έγκηποις του μυστηρίου, κλπ. κλπ.

ΙΑ ἀπό τις πιο τραγικές περιπτέσεις τῆς ξωής μου ώς καταπόνων, ἤταν «Μνησική που ἀποσύρεται από την ζωή», την οποία μου είχε ανθεσθεῖ η λαϊκή Μάρτζουρ «Ηβαντ», η διευθύντρια τοῦ Τμήματος τῶν Γερουσιανῶν «Υποθέσεων τοῦ Ἰντελεύτερης Σερ-
βις».

“Ἐνα προί τοῦ Ἰουνίου τοῦ 1917,
η λαϊδη Ἡβανς μπήκε ἀξιφρά στὸ

γραφειόν που από την πόρτα του βάθισε,
τής στεγανής άρχισεώς που μήμονα σκηνεύει και τα τακτοποιούματα τά-
νηγγαράμα πων. Η άρχισης πων, στήγεις τα χέρια της από πίσω στην
πολυθρόνα που και με διωτήρες με το συνηθισμένο μελαγχολικό ύφος
της:

—Σας ἀρέσει πάντα ὁ κίνδυνος, μάστερ ΧΙ; "Εχο νὰ σας ἀναθέσω μιὰ ἀποτολή στη σφραγιστικὴ τῶν Γεμιωνῶν συναδέλφων μας... Μέσα σὲ δύο ώρες φεύγετε γιὰ τὸ Βεροίαν!"...

Σαμαριανόν, γύρισα το κεφάλι και θέλησα νά της ξητίσω με όπιζες ἔξηγήσεις γι' αυτό τό τόσο ἀπόφοιτο ταξέδι μου. 'Από τά μάτια της δύος κατάλαβα, ότι η περιέγεια μου δύναται, ότις πάταγκανεντούχη και γι' αυτό δέν έχανα τίποτ' ἄλλο παρά νά χαμογελάσω και νά της ἀπάντω:

- "Ωι, φάτ... Ειπα χτομος, λαδη Ηθανας,

· Η ἀσημίρος μου τότε, τονιζόντας μὲν ἑνα περιέργο τόπο τις λέπει της, μον ἐδουντας τις ἀπωλαίτητες ἔξηγήσεις:

— Μέτρο ΧV., που είπε, ότι ξέρετε δίχως άλλο, ότι ο φύλος μας Γεωνίτης Χοντά δούλων συνήθισε να τὸν πù σπλήνιό τρόπο ἀπὸ τοὺς Γερμανοὺς καταπάτοντες σ' ἓνα ματτηδιόνας σπάτι τοῦ ἀριθμοῦ 50 τῆς Μεταφορεστράσσεται. 'Ο δάνυτός τοι, όμως, ὃντος κατοικισμούντες, δὲν πέτρει νὰ μείνῃ ἀνεργοίτως....' Επιθιώθ, όσο δὲν φαντάζεσθε νόος δόδων ἐνι μέρησι καλύς συμπειροφόρος στὴν φροντίδαΝτόποι, τὴν ἔνδοξην ἄλλα καὶ σανανικὴ συγάδελφο μονι κατασκοτο, ή ὅπου διενθεῖται τὸ Τιμία τῶν Ἀγρίων 'Υποθέσεων τῆς Γερμανικῆς 'Μίστικῆς 'Υπεροχείας'. Οὐ γάρετε λοιπὸν ἀμέσως γιὰ τὸ Βερολίνο, όπου θὰ συναντήσετε τὰ μετανατυτὰ τῆς Ιωνὶς προς τὴν Ιωνίην στὸ μηραβάλ έξειν σπίτι τῆς Μεταφορεστράσσεται τὸ συγάδελφο πας Ρόλα Χάλδη, ἀφοῦ πρότι τὸ πιθανόντησεται τὸ νιγχεροῦν κέντρο «Οἰλίνιτσα». Υπόστωντας τὸν ἀπὸ τοῦ φωτὸς ντ' ὀτὲλη» μὲν τὸ ὄνομα τοῦ δόστοιος Ρένια... 'Ο συγάδελφος μις θὰ στενήν νὰ σᾶς συναντήσῃ στὶς ἀστούρωπει ἔξειν σράτι καὶ σεῖς τότε θὰ τοῦ παραδώσετε τὸ καύ- κελλο ποὺ θὰ σᾶς δόσων μὲν τὶς οδηγίες ποι., καὶ ἔτσι θὰ κατα- στρέψετε μαζὶν τὸ σχέδιο τῆς θα- νατικῆς ἐπελέσεων τῶν δολοφό- νων τοῦ Τσαΐμης Χοντά. Εἴμασθαι αγνοείσθαι.

— Γέρζ. λαίδη Ημαυτό!.. της
άπαντηρα Ξηρά. Τονος νύ φω'
ζινδενεύσων μάχοιν μά φορά τη
ζωή μου για τό «Ιντιλίτζενς Σιρ
βίζ».

"Υπέρθινα λοιπόν άπο μιά ώρα,
μή δύο γεωμανικό διαβαθμίου, μή
τό διπλό λασιθιανών ώρας διά-
στην Πλέγματα Τίσσεσσαν καὶ την
τούν απόζωμφο πάλειδο της Αργυρί-
γον ποταμού ενέργεια για τό Βερρί-
να... "Επειδεὶ δημος νέ περιόδου
προηγούμενών άπο τό Ηραίον για
την ειδιότητα μερικών, "Αγγίσεις
κατασπόντων ως σύντονούσσαν πρός
ὅλα τα μέτρα τού πάλαιον κατά-
τον Γερμανών προτίθεσσαν
"Μυστικής Υπήρξειας", καὶ γι'
αυτὸ δὲ κατώθισσαν νέ περιόδοι
τού Βερρίνα παρα μόνο τό βρά-
δυ της 14ης Ιουνίου

λέγεις ώρες μετά τήν αφίξην μου,
τηλεφωνήσα αμέσως στην «Ολύμπιο»
κατα ζήτησα την δόκτορα Ρό-
λαν Χέλλερ από τὸν αυτό ντ' θέλλα.
«Ελαβα σύνως τὴν ἀπάντησι-
στι ὃ δόκτωρ ἐστίν γιατὶς στὸ κέν-
τρο μετά τὴ δεκάτη νυκτερενί.
Παρακαλεσα λοιπὸν τὸν φωμάτι-

ντ' ὄτελλα» γὰρ τὸν εἰδοτοῦμηρ ὅπις θὰ τοῦ τηλεφωνοῦσα καὶ πάλι σίγα
ἔπειτα. Καὶ ἀλλήθεια, τὴν ὥρα τούτην ἐλύτη δόμει, καταθόσαν νῦν συνε-
νομῆθη τηλεφωνικός, τὴν δὲ συναδέλφου μου καὶ οὐδὲν σηματηθῆσονε νῦν
συνωνυμούσε τὴν ἀλλήλη νίκητα στὸ σπίτι ποὺ είχε δολοφονηθῆν ὁ Τζαι-
λίνος Χούντ. «Ἐπειτα γνώσια πάλι στὸ δοματίου μου καὶ ζευγονδάσκα
ἄπο τοῦ ταξεδίου, μένοντας στὸ ξενοδοχεῖο ὡς τὴν ἀλλήλη μηρέα τὸ ἀ-
πόγευμαν». «Ἐπορεύεται μὲν κάθε τρόπῳ νῦν ἀποφεύγων τίς ἑμάς ανιστεῖς, μον
στὸ Βερολίνο, γιατὶ οἱ πράστασες τῆς «Μοστικῆς Υπηρεσίας» θὰ εί-
χαν κιούλας πληροφορηθῆν τὴν ἀφίξην πον.

"Οταν γύρισε, τέλος, απόφασισα νά τραβήξω για το τραγανό σπάτι της Μπροντσεστερόφσες. Ό δρόμος από το βοριστικό πρός δεσμό των Βεργίλιων, σε μια συσταύτικη και υποτιτή συνοικία, γεμάτη ύπο απόνια μάλπτων, λαϊκή κυριαρχία και μερική ξενοδοχεία για τις γενιάκες του δρόμου. Δέν επεριμένα ποτέ ότι θα έπειρτα μέσα σ' ένα λαδούρινθο στενών κι ξέλισσονδρούμονσον, οι άτομοι φοιτηζόντων έδω κι' έξει ήπο της πολύγροφες γιρλάντες των σεντρών τού ιπνούσιν κι' από τις πολύτιμες επιγραφές των ξενοδοχείων. Σα κάθε βίαια μου έπειρτα άπάνω σε μια υποτιτή σημά του γραφίνιας και μ' απειλώντα, η σε μια τρελήν γιναίκη του έφωτος πού άγνωστωνόνταν στό χέρι μου και θηλές νά μέ παρασέρη δει της βίας σ' ένα ήπο τύ καζόημα έξεινα ξενοδοχεία.

"Οταν τέλος ἔγινασα στή Μπρουνισεστράσσες, πλησιάζανε μεράνια-
χτα... Το σπίτι των ἀριθμού 59 ἦταν μιά δύνοντα κατοικία με πα-
ῖκα καὶ μαρτυρικές πρόσοψη ἀπό την οὐράνια καὶ μὲ τὰ παράθια
κυριάλειστα. Δέν όμως την πρώτη βέβαια γιατί ἦταν ἀποτοξίκω καὶ γι-
ατί μετροῖ νά μή είχε ἔρθει ἀπένιν ὁ Ρώμων Χέλλερ. Μὲ τὸ ἀντικείμε-
νον, λοιπόν, ἀνοίξα τὴν ἐξώπορα, τὴν εκλεισθεῖσα πάλι καὶ προσώρι-
σα φρήναντος στὸ ζητητὸ σκοτεῖτο τὸν διαδρόμον. Τὸ τραγικὸ σπί-
το ἦταν διεύθεντο σε μιὰ νερούριη στριγῆ..."

"Ανωθεν λοιπόν τὸ ἡλεκτρικὸν φανεῖ μον καὶ δίχως νῦ κάνων τὸν πλαισιών θύρων αένειται τις σπάζεις καὶ ἔτη πατοῦσα στὸ δεύτερο πάτοντα. Στὴν μέσην τοῦ διαδόχουν ποὺ ἀγνοῦσθαις ἀπὸ τὸ κεφαλόδιον ἦταν τὸ δοκώτιον στὸ ὅποιο θὰ συναντούσθαι τὸν συνάδελφον μον, "Ἄξιαν, δικαίον, κανὼν ζησοῦσα τὸ φῶς τὸν ἡλεκτρικὸν μον φανεῖσθαι στὶς σπάζεις, ἀνατρέψας ἀπὸ τὴν φύσην. Σὲ κάθε σοφοκλέατην ἵπηγμα πλαισίες στογύνεις ἀμάτος...." Περιφέργος, παρ' ὃλο τὸν τρόπον μον, ἐσκινῆσα τοτὲ καὶ διεπιστούσα κατάτλικτος, διτὶ τὸ αἷμα ὑπαν νοστοῦ.... Τὶ εἰλέτη σικεβή, λοιπόν, μέσα σ' ἔχειν τὸ μαστιφωδὲς σπίτι; Ποιός εἶτε πάλι δολοφονικόθι;

Εύρη μάτια σοζομονής;
"Εβγαλά το πιστέλι μοι, όποιαςισμένος για ποινήσματος πολὺ άχριβά
τη ζωή που κι' ανέβηρε αδόφροβα
τη σούλα. 'Ο διάδοχος ωστάν
απότος ματωνένος κατέινανε
τα μέτρα της προστασίας κατάλληλα
στα πατερώνας άγριων ή παρούσα
στήν πόρτα τον δωματιού τον γαν-
τεβούν μοι!...' Η πόρτα ήταν μι-
σανογήτη και τό δοκιμάτο βούθηξε
νο σ' ένα πυκνό σογονάδι, όπως ή-
ταν κι' όλο τό σπίτι. Τι ξηρεψε
ιεπάνταν για γάρων;

Από την περιοχή της Λίμνης οι νεαροί έκεινη συστάθη, καὶ ἔπειτα, οδήγοντας τὸ φανάρι αὐτοῦ, μπήκαν άδύτισμα στὸ δομάτιο. Μέσα στὰ σπιτείνια δὲν άφορα πίστα. Λίγη
ιστήριας κανέται; Περιζώσουσα λίγα
καὶ ἔπειτα ἀνάμερα ἀπό τοῦ ἡ-
λεκτρικοῦ φανάρι. Μὰ τὴν ίδιαν
στιγμὴν ἔνα οὐρωπασμένη φοίτης ξέ-
φυγε, δίζος γά τὸ θέλιον ἀπὸ τὸ
λαϊκό μον., καὶ ἀμέσως ὀπισθοζώ-
ντα μὲ τὸ άλιμα παγιωμένον μέ-
σον στὶς φλέβες ἀπὸ τὸ τρομακτι-
κὸ θέματα ποὺ εἶχαν ἀντικρύστει τὰ
μάτια του.

μετα πον... * * *

κίνδυνος, μίσεω **XII**;

—Σᾶς δοέσαι πάντα ἐκίνδυνος μίασσε Χιλ.

άλλος μπορούσε νά ήταν; Δέν άπήρχε καμια μάριβολία, ότι ο πρόπτορες της «Μυστικής Υπερεοίας» τών είχαν παρασκούψησε και τον είχαν έπειτα σε κ' αύτον μέσα στό ίδιο τραγικό απόι, στό διπλό έδω και λίγο καρφί είχαν σοτώσει και τὸν Τζαϊμς Χούντ...». Άπτη ή σκέψη ότι μ' έσανε ν' ανατίπαλο μας μπορεῖ νά βοηθήσουν μέσα στό μοισαίο σπίτι. Μπορεῖ νά περιμεναν τήν άμετη μας για νά διάλογονήσουν κ' έμενα... Βοησόμουν λοιπόν μέσα στά χέρια τους, σ' έσεινη τη σοτεινή και πενθεμένη πονή ή αν χαρένη στη συνειδητική τους πονήση την γνωστήν τους πονήσην τον δούμον.

Η στιγμή απτή ήταν ή τραγικότερη της ζωῆς του. Ήστε άλλοτε δέν έννοιασα νά με χρηστή τού ποδί όφθος τού θανάτου! Μού φαντάσται ότι βιβλιόμουν άποταπια σε ένα έφαγικα ποδόσιο, από τό δύστο δέν θα ξανθνόσαι, ποτέ... Κατά τότε, μάστιγανθήτως, ζήσισα τό φανάρι μου και γίρισα πανιζόδηλος για νά φέρω από τό ποτί τον έργολιμάτων. Τήν ίδια στιγμή άμως δέχτηκα ένα φονικό χτύπημα στό ποτί μέρος τού κεφαλού και σωμάτικα άνασθητος δίπλα στό καταματομένο πιόνια...

«Όταν συνέβαινε, βοησόμουν στό πρεβέβαινε ένδες άλλον δοματίουν. Από πάνω μου στερόταν ένας έργολιμάτων μήνυστας πού χαρογέλοδες και μ' έκπταζε με τά ζωηρά κ' ζεντού μάτια του.

— Πολὺ φτηνά τή γλυπτόπατε, μάστερ Χάρη, μού είτε έξαρσοντόντας νά χαρογέλη. Είμαι ο Ρόλαν Χέλλερ... Φταίσατε πάτως άργη, γιατί η σοτεινή τους ζήλος τού διό δολοφόνων τού Τζαϊμς Χούντ. Ο ζεντού δημιούργηται κάποιο μέτρο τη σοτεινή τους ποτί δοματίουν πού μπήρατε... Εδενγάρης, έσεις, δέν είχατε την τραγική τιγκή τους, γιατί άπο τό φαρελό της λαζής Ημέρας που βρήκε άπαντο σας, μετά τό χτύπημα που άσε δέχθησα στό κεφάλι, είδα ότι είπαστε ό φθορτο Τίζερμαν, ο άγνωμός σονάδελφος που «Εντίγραφτ Χάρη...». Έτσι δέν ους σοτεινούς, κατά ζήλος, πράγμα πού μπορούσε νά σαρκίση πολύ εύζωνα... Λεν έζησε λοιπόν νά σαντες πιοτέ άλλο παρόν και νά ξαναγράψετε στό Λονδίνο και νά διαβιβάσετε τά σέβη μου στή λαζή Ημέρας. Οι δολοφόνες τού Τζαϊμς Χούντ μέ παρασκολωντόνταν ένα μήνυτα τόρο για νά με έξαρστείστε γι' έμενα στόν άπαντο, μά διώς είδατε, τήν έταξαν άπορες ένα πολύ άσχημο παγγάδι. Τούς έπωμάθα έγινε κ' ξει δέν έπινε ένανεδηζήτος ο καλός κ' άλητημόντος συνάδελφος μάς...

Αντη τή ζέντη τού Ρόλαν Χέλλερ, μού φάνηκε ότι μού είχαν ξαναδώστε τή ζωή. Ο έργολιμής είχε περάσει πειά... Μά δεν θα μπερδίων ποτέ νά ξενάριο τό πόδια τού θανάτου πού είχα νοίσησε μπερδίων στό μάριο γρυπό πιόνια τού Γερμανού πράστροδος...

ΕΝΤΓΚΑΡ ΧΙΔ

ΓΙΑ ΝΑ ΓΕΛΑΤΕ

ΕΥΘΥΜΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ

— Ό φά κ τ ή ε, — «Λ! θλα κι ωά! Είμαισε φά-
ιο, άλλα γανούριο γεστούμη μή λέξ νά σου ράφω,
γιατί ζένω διτή δέν δύν με πληροφορης.» Αν θέλης γά-
σοι έπινοθόδιο κανένα παληό, νά σου βάλω κανένα
μαλάκια, τίναριστων...

— Ό φά κ τ ή ε, — «Άλτο τό παλιό που κοστούμη
πού μού έφαγες πέρσι, δέν μού έζησε μενίνει παρό μο-
νάγα από τό γενικά. Ήπάρ' το λεπτόν και βάλ τον έ-
πάνω χάμιτσο θρασμα, ράφες το, έπαδιόθωσε το, κά-
μενο παλιό κοστούμη, για νά μπορέστο νά το ξανα-
φορθούμε...»

***

Με τα ξινά φίλια ενάδιον :

— Το ζένεις, Φανή, θτ: είπατε τό δωράτερο κορίτσι πού έζησε δή:

— Αλικίθεια, άγαπητή μου: Αυτούμων τότε πού δέν μπορεῖ νά πο-

κε έγω για σένα τό ίδιο,

— Ω, ανδι μού τό λέει καθέ μέρα δι καθέρι της μων. Κατά ζένεις
ό κοινθόφητης δέν λέει φέμιστα, σάν..., έμαζε....

***

Η μικρή Λιλή πρός τή μιτέρα της:

— Μαμά, ήμεται νά είχα μάκι μού άδειά μή, γιατί νά ποιησατε μούνο,

— Πήγανε νά τή ζετήσης άπο τόν προσωμένο τόν πατέρα σου, τής
άπλωται μή ένα γλιτωτάτο χαρογέλο ή μαμά της.

Η μικρή πηγάνει στόν πατέρα της, δι όποιος τής άπλωται σε
σοφούτα:

— Δέν είνε δηματόν, παιδί μου, νά γίνη απτό πού Ζηλάς, Μιά μικρή
άδειαρφηλά θά μού κοστίση πολλά.

— Μά σου κόστισαι πολλά έγω,

μπατάτα,

— Έρω μή έγω! Εσένα μπορείς...,
νά σε πλήρεσσε άλλος,

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ

ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

— Τό κακονογιοδισκείο τής Βαρθοβίας καταδίκασε σέ θάνατο τόν
περασμένη θδωμάδα έναν άπασιο εύροτατο καννίβαλο, όνομαζόμενο
Έδουάρδο Σβάρτσε, ήμεται 45 χρόνων.

— Ό άπασιος απός κακονόγος, μάκος σοτώσω με ένα μετάντι-
τή γονά μητέρος του, κωμάτισας θετέρα τό πτόμα της και τραφό-
αντί μάκαρια με τίς σάρκες της.

— Οι θαυμαγενείς τής Σουμάτσας έφαμούσαν μάκι πολὺ περιεργη μέ-
θοδο για τή θεραπεία τόν καρδιακών νοσημάτων.

— Παιάνουν ένα λευκό ποντικό, τόν ζερούλιαζον, άλλεισαν τό έ-
ποτερισμό του μέ τριμενή σούρη από θστραγα, κι' έτσι τόν έπιθετον
στή καρδιακή γόρα.

— Άλι ημία τά βασιλικά στέμματα τού κόσμου, τό πολυτιμότερο
και βαρύτερο είναι τό στέμμα τού βασιλέως τής Αγγλίας.

— «Η άστια τού ιπτολογήσται σε 250.000 λίρες στερεότινες και ζυ-
γίεις περίσσει δύο γιλόγουμα.

— Σέ πάλιο ζωλόγομα μαλασσίνες έδατος περιεργυ-
ται 35 γραμμάρια μάκια. Επιπλέον, σε κάπια τόν θα-
λασσίνες έδατος περιέχονται 10 γραμμάρια μιαρόδο-
ρον μετάλλιον: «Ητοι, άργόρον, χαζίκον, μονόθδον, σι-
δήρον, μαγνανίον, κενέλιον, σεβαλίον, άργιλον, βα-
ρίον, λιδίον, φοινίκιον, κασίον και γορόν.

— Ο συνολικός όγκος τόν θαλασσίνων έδατον τής ί-
μπλιάρης έχει ιπτολογήστη σε 1330 έπατομάρια κονική γι-
λιόμετρα.

— Μέ τήν προματική απτή παστότημα δύα μπορού-
σαν γά σπεταστού μάκι αι μπειφοι μή ένα στρόμα θα-
λασσίνες έδατος ένδρος 47,50 μέτρους.

— Η πορτή ποτομένη έφημερης έξεδαμη στήριγκ Κίνα
τό 740 π.Χ., Αν έξεδαμη άσομά, ή έφημερης αινή
θάλασσα τόρο ήμεται 2,673 έτον.

— Ο σοφός καθηγητής Έσκλαγκόν, διευθυντής τού
Αστεροσκοπείου τόν Ηαρούσιον, άνεγνωστος τήν περι-
εργάνη θδωμάδα ένωπον τής Αζαδημίας τόν Εποτη-
μίων τής Γαλλίας, τά πορίσματα τόν πολεύτων μελετών
τον, σχετιζός μέ τήν ήμεται τής Γης.

— «Οτις ζηγρίζεται ο σοφός άστρονόμος, ή ήμεται
τού πλανήτου μας φτάνει τό 300 έπατομάρια χρόνια.
η δέ ζωή έμπανατήρει στή Γη μάτις πρό 150 έπατομ-
πορίδων έτον.

— Στής Ήνομένες Πολιτείες άρχισε τελευταία νά
ζητησιοποιείται ο ήλεκτρισμός και έναντιστού τόν παρα-
σίαν, πά δούλοι παταστόρειν τά φρούτα.

— Τό ήλεκτρισμό φώτη, παρθενάλημένο δι' ειδίσεων ήση-
γενός προβολέων στά θωρακόδον δεντρά, φονεύει έντος ή-
λιγον ήσητων τής θρασα τά έντομα πού θριάσουν στά φρούτα.

— Παρεπηθή δή η συγκεκιδή πού μέρι πού έφαγεται στήριγ-
μα προβολέων ή στά θωρακόδον δεντρά, φονεύει έντος ή-
λιγον ήσητων τής θρασα τά έντομα πού θριάσουν στά φρούτα.
η μέση στά φρούτα.

— Παρεπηθή δή η συγκεκιδή πού μέρι πού έφαγεται στήριγ-
μα προβολέων ή στά θωρακόδον δεντρά, φονεύει έντος ή-
λιγον ήσητων τής θρασα τά έντομα πού θριάσουν στά φρούτα.

— Ο διάστοινα πού μέρι πού έφαγεται στήριγ-
μα προβολέων ή στά θωρακόδον δεντρά, φονεύει έντος ή-
λιγον ήσητων τής θρασα τά έντομα πού θριάσουν στά φρούτα.

— Ο διάστοινα πού μέρι πού έφαγεται στήριγ-
μα προβολέων ή στά θωρακόδον δεντρά, φονεύει έντος ή-
λιγον ήσητων τής θρασα τά έντομα πού θριάσουν στά φρούτα.

— Ο διάστοινα πού μέρι πού έφαγεται στήριγ-
μα προβολέων ή στά θωρακόδον δεντρά, φονεύει έντος ή-
λιγον ήσητων τής θρασα τά έντομα πού θριάσουν στά φρούτα.

— Η θαυμαγενέσια τόν πακαρίτη, μάκι πολεύτα πούς τήν θα-
λασσή τον, πού πολλά έπινεσσε πού δύο έθδωμάδαν και τόν
παρασαλούσε νά τόν στειλή τόν άντιτυπο τόν παραγγελίας τον, άνερ-
χόμενον σε λέπτα μέριστα!

— Η ολογένεσια τόν πακαρίτη, μάκι σεβασμό πούς τήν ιμινή τον,
τόν θετέλενα πάντα τό ποσόν αιτό. Τελευταίο θμώς, μάκι ούζογε-
νειαντίτης τήν παραγγελίαν, πούς τήν παραγγελίαν περι-
πολεύειν ήσητων τής θρασα τά έντομα πού θριάσουν στά φρούτα...

— Η θαυμαγενέσια τόν πακαρίτη, μάκι πολεύτα πούς τήν θα-
λασσή τον, πού πολλά έπινεσσε πού δύο έθδωμάδαν και τόν
παρασαλούσε νά τόν στειλή τόν άντιτυπο τόν παραγγελίας τον, άνερ-
χόμενον σε λέπτα μέριστα!

— Η θαυμαγενέσια τόν πακαρίτη, μάκι πολεύτα πούς τήν θα-
λασσή τον, πού πολλά έπινεσσε πού δύο έθδωμάδαν και τόν
παρασαλούσε νά τόν στειλή τόν άντιτυπο τόν παραγγελίας τον, άνερ-
χόμενον σε λέπτα μέριστα!

— Ο πρόσδεος τής Ισαπονίης Αμμοσατιάς πού Άλεκαλ Θαμί-
ου παραγενεί τήν παραγγελίαν έπαροδην γιατί αι θέλουν τόν παραγελίαν
τον τής Εδρόπης, Παράντι δημάρια 2.000.000 περέτες, ησι 30 έποντα, δρ.

Ο ΣΥΛΛΑΕΚΤΗΣ

